

Tertip

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Peste munți și peste dealuri timpul calcă și încalcă
Orice regulă a lumii... Doarme leneș sub o salcă,
Se oprește pe potecă să se joace c-o-ntrebare,
Alte ori purtat de vrajă are chef de-o-mbrățișare.

Nicio iarnă nu-l învinge, nici zăpada nu-l atinge,
Totuși, vezi și tu, iubire, peste sate ninge... ninge
Și ne-acoperă ninsoarea parcă lumea se sfârșește,
Sub troienele din suflet noaptea crește și descrește.

E departe ziua-n care peste verdele pădurii
O să calc desculță seara. Zâmbetul din colțul gurii
Ți-l voi dărui, te-asigur... Doar puțin mai ai răbdare
Că sub salcia-nflorită timpul va dormi la soare.

- Timpul trece prin perdeaua nopții, plină de paiete,
Pe sub genele pădurii, e flămând și-i este sete,
Devorează ce-ntânlește, amintiri plăcute, ore
Ce și-au împlinit magia, devenind multicolore.

Iarna poleiește drumul cu argint și printre ghețuri
Lama gerului, prelungă, taie plapuma de cețuri,
Eu pășesc din viață-n viață, condamnat la nemurire,
Și mi-e tâmpla grea de vise făurite-n doi, iubire.

Nu disper, sfidez răceala nopților de agonie
Depănând la gura sobei ani întregi de poezie...
Că prezentă ești în toate cele care mă-nconjoară
Și mai e puțin, iubito, și-o să fie primăvară!

Liliana Trif & Ioan Grigoraș